

Enige opvallende punten zijn dat het grootste aantal Huismussen in de eerste 3 maanden geslagen zijn n.l. 26 tegen 9 in de laatste 3 maanden.

Bij de Ringmussen geldt hetzelfde; 6 zijn er geslagen in de eerste periode en maar 1 in de laatste 3 maanden.

Hetzelfde is te constateren bij de Leeuwerik; 6 in de eerste 3 maanden en 1 in de laatste drie maanden.

Het totaal aantal prooidieren van de eerste drie maanden is vrijwel gelijk aan de laatste drie maanden. Zo werden er in de laatste drie maanden meer zoogdieren geslagen dan in de eerste drie maanden.

Als het waar is dat de Ransuilen 4x zoveel prooidieren geslagen hebben als ik in de braakballen heb teruggevonden, dan resulteert dit in ongeveer 1120 prooidieren of wel ± 25 kg. vlees, die de Ransuilen daar op hun winterkwartieren genuttigd hebben.

Als jachtgebied hadden deze uilen de beschikking over de bollenvelden ten oosten van "De Zuid", de tuinen en duinhellingen van dit villarijke gedeelte van Noordwijk waar nog wel eens een vogeltje of een bosmuis te verschalken was. Ik heb ze hier zelf af en toe zien jagen.

Ook hadden de uilen de zuidduinen tot hun beschikking. Aan jachtterrein heeft het ze niet ontbroken.

Het is te hopen dat de Ransuilen er jaar op jaar weer terug zullen komen, zodat ik dan de braakbalonderzoekingen met voorgaande jaren kan vergelijken.

Laten we hopen dat de Ransuil hier nog lang mag blijven jagen.

W.van Duijn

OOSTENRIJK

Begin augustus 1974 was ik met mijn familie op vakantie in Walchsee aan het gelijknamige meer in de Noordelijke Kalkalpen van Tirol. Eigenlijk duidt het woord "Kalkalpen" al op een mooie gevarieerde begroeiing, maar ook wat het de vogels betreft, was het er niet mis.

Het eerste wat je opvalt als je aankomt, zijn toch wel de grote aantallen vrij makke Zwarte Roodstaartjes. Ook de Tjiftjaf is er zeer algemeen. De Fitis heb ik er niet gezien of liever gezegd niet gehoord.

Op een wandeling naar de top van de Neuberg, een uitloper van de zeer steile "Tamme-Keizer" massief, ontdekte ik bijna bij de top een groepje Waterpiepers bij een beekje. Een Waterpieper is een vrij grote grijze pieper, die in Nederland een vrij zeldzame wintergast is.

Een algemene vogel wat hoger in de bergen is de Raaf, die gemakkelijk te herkennen is aan zijn grootte, zijn wigvormige staart en het gesuis van zijn vleugels als hij vliegt.

Een andere kenmerkende vogel van het Keizergebergte is de Steenarend. Volgens de dorpsmensen moeten er 7 arenden in dat gebergte voorkomen. Dit jaar heb ik er helaas niet één gezien, het jaar daarvoor wel verschillende exemplaren.

Ook in botanische opzicht was de Heuberg een erg interessante berg. Boven op de top (± 1600 m) vond ik een plantje van het in de Alpen zeer zeldzame Edelweiss.

Andere kenmerkende planten waren de grote muggenorchis, het grasklokje, het weideklokje, de vrouwenmantel, de wilde margriet en nog vele andere.

Ook op het gebied van de reptielen viel er veel te zien b.v. vijf soorten kikkers en veel salamanders.

Een andere berg die ik verschillende keren heb beklommen, is de ongeveer 1500 meter hoge Lochnerhorn. Een horn is een berg die aan de ene kant steil is en aan de andere kant glooiend. Deze berg was een waar orchideeënoord. Duizenden muggenorchissen, rode bosvogeltjes, breedbladige en bruinrode wespenorchissen, bergnachtorchissen en keverorchissen (tot 1 meter hoog!!). Wat wel opvalt is dat de planten bijna allemaal later bloeien dan in Nederland.

(zie blz.42)

EEN ONVERWACHT BEZOEK IN DE HOGEVEENSE POLDER

Het was de 28e augustus weer een prachtige zomerse morgen. Alles zag er nog fris uit in vergelijking met de vorige dag. Behalve voor de mens is zo'n weertje ook behaaglijk voor de vogels. Overal wordt druk voedsel gezocht.

In het weiland vlak voor mij lopen op een meter of twintig afstand twee Kieviten te fourageren. Spreeuwen maken kabaal op de boerderij. Langs de elzenhaag vliegt een gezinnetje Boerenzwaluw dat op de boerderij is opgegroeid. De jongen krijgen rond de bomen de eerste lessen in het vangen van insecten. Voortdurend houden de zwaluwen de lucht in de gaten want eenmaal per dag komt daar het felle Boomvalkmannetje om voor zijn jongen, die in het bos van Keukenhof zijn uitgebroed, een prooi te slaan.

Ik houd steeds de lucht in de gaten want 's morgens trekken luid roepend de Goudplevieren, Wulpen, Watersnippen en Oeverlopers over. Zo nu en dan rept een groepje Regenwulpen of een enkel Witgatje of Groenpootruiter zich hoog over de polder in zuidelijke richting.

En dan de jonge Torenvalken die hun eerste vlieg oefeningen houden. Steeds weer duiken ze naar de grond en vliegen dan met een stokje of iets dergelijks weer op. Het is een aangename afleiding om naar de vogels te kijken vooral als je aan het werk bent (tot groot ongenoegen van de baas).

Mijn aandacht wordt getrokken door twee Kieviten die zojuist nog rustig in het weiland liepen. Onder luid geschreeuw duiken ze vlak naast me de hoge planten in. De Spreeuwen vliegen ook op en vormen schetterend een grote opeengehoopte wolk in de lucht. Daar tussendoor is de schelle alarmkreet van de zwaluwen te horen. De lucht is nu vol vogels. Dit voorspelt de nadering van een stootvogel en ik tuur dan ook in alle richtingen, maar zie er zo gauw geen een. Fabelachtig toch dat de vogels zo snel een vijand zien naderen, terwijl ik nog helemaal niets zie.

Van achter de boerderij hoor ik de roep van het Boomvalkje, maar deze is niet de directe aanleiding van de vogelangst. Onder de Boomvalk vliegt een tweemaal zo grote stootvogel, ongeveer ter grootte van een Kraai. Als ze recht op mij aanvliegen zie ik dat het een Havik is.

Behalve de Boomvalk volgt ook de Torenvalk de Havik. Dat zij de aanwezigheid van de rover niet op prijs stellen, blijkt wel als de Boomvalk plotseling hoogte wint en luid roepend met een straaljagerachtige duikvlucht op de Havik neerduikt. Hij herhaalt dit wel achtmaal terwijl het Torenvalkje de Havik van achteren belaagt. Maar behendig draait de Havik zich iedere keer net op tijd op zijn rug en slaat naar zijn belagers. Door met een snelle vlucht de elzenbossen van het landgoed Keukenhof in te duiken weet de havik zich van zijn achtervolgers te bevrijden. Dan keert de rust weer en de vogels raken weer in hun normale doen.

Na dit fascinerende "luchtgevecht" vraag ik mij af, waarom een Havik, die toch een standvogel is, zich omstreeks deze tijd ver van zijn broedgebied ophoudt. Er is nog geen enkele vorstperiode geweest of geen sneeuw gevallen.

Het was voor mij niet de eerste keer dat ik in deze omgeving een ontmoeting had met de Havik. In de winter van 1970/1971 zaaide een Havik "dood en verderf" op de fazantenvoerbanen in de Amsterdamse Waterleidingduinen. Maar toen was het berekoud en lag er een dik pak sneeuw.

J. Bouwmeester

HOP IN NOORDWIJK

Na onze wekelijkse inventarisatie van het landgoed "Oud-Leeuwenhorst" gingen wij op 10 mei niet zoals gewoonlijk over de Gooweg naar huis maar over de Bronsgeesterweg. Er werd een Vlaamse gaai opgemerkt... een Vlaamse gaai?...welnee, het was een Grote Bonte specht. Maar ook daar was niet iedereen het mee eens. We volgde de vogel met onze kijkers. Wie schetst echter onze verbazing toen de vogel ging zitten en zijn prachtige kuif opwaaide. Nee het kon niet missen. Het was een Hop.

Dick v.d.Oever
M. Wiersema
H. Verkade

GEKNIPT UIT DE KRANTEN

Enkele soorten bergwild, waaronder Gems, Auerhoen, Korhoen, Rode patrijs, Hazelhoen en Alpensneeuwoen, genieten sinds augustus 1974 in Frankrijk volledige bescherming. De maatregel is gedurende drie jaar van kracht. Koop en verkoop in welke vorm dan ook - eveneens in patés en conserven - is verboden.....

(Artis)

Rond Antarctica is een nieuwe bedreiging van de visstand in de oceanen aan het ontstaan. Hier wordt namelijk druk geëxperimenteerd met de vangst van plankton. In dit gebied leefden vroeger grote aantallen walvissen van dit plankton. Nu deze walvissen bijna uitgeroeid zijn, meenden sommige onderzoekers, dat de ontstane overschotten best door de mens konden worden gebruikt. Later zag men in, dat er ook natuurlijke compensaties kunnen ontstaan (groeierende vogelstand, andere vissoorten etc.). Daarom is men het er nog lang niet over eens hoeveel plankton de visindustrieën jaarlijks kunnen vangen zonder op een uitroeiing van dit plankton af te stevenen. De moeilijkheid is alleen om tot sluitende internationale afspraken te komen. De hulpbronnen van de zee zijn onbeschermd door het ontbreken van een geschikte wetgeving en een goed controleapparaat.....

(Heidemij)

Een kinderboerderij in Eindhoven wordt sinds kort bewaakt door een koppel ganzen. BenW van Eindhoven hopen dat de vogels de boerderij zullen behoeden voor verdere nachtelijke vernielingen. Dit systeem is niet nieuw. In het jaar 800 na Chr. werd het Romeinse Capitool door ganzen gewaarschuwd tegen een overhoedse aanval van de Barbaren.....

(A.D.)

Het voormalige REM-eiland op vijf mijl uit de kust voor Noordwijk heet sinds deze zomer "Meetpost Noordwijk". Rijkswaterstaat heeft het eiland, dat tien jaar geleden werd geplaatst voor illegale televisie-uitzendingen, zodanig hersteld en aangepast, dat het thans nagenoeg geschikt is voor het doen van metingen in zee en in de lucht. De gegevens zullen in de toekomst radiografisch doorgeseind worden aan onze vuurtoren. Vandaar zullen ze telefonisch doorgegeven worden aan de controlepost van Rijkswaterstaat te Hoek van Holland.....

(Volkskrant)

Vrijgelaten of ontsnapte sledehonden beginnen in het Zuidpoolgebied een gevaar te vormen voor de pinguïns, die een gemakkelijke prooi voor de verwilderde roofdieren zijn. Men heeft reeds ervaren dat de honden in staat zijn zonder verzorging door de mens de Antarctische winter te overleven.....

(Artis)

In de Tweede Kamer zijn vragen gesteld over de onrustbarende toename van het stropen, met name in Brabant en op de Veluwe. Men wil zo snel mogelijk de "Vliegende Brigade" uitgebreid zien om beter toegerust te zijn in de strijd tegen de stropers.

Sinds enkele jaren staat de vliegende brigade, op voet van oorlog met voor niets en niemand terugdeinzende Brabantse stropers. De oorlogsverklaring werd ingeleid toen het onbevoegd voorhanden hebben van een vuurwapen werd veranderd van overtreding in misdrijf. Voorheen stond op het illegaal wapenbezit een geldboete. Nu kan er gevangenisstraf voor worden gegeven. Afkomstig uit vrijheidslievende milieus is de hedendaagse stroper bijzonder allergisch voor tralies. Daarom zal hij ook proberen de veldpolitie te slim af te zijn. Kruisen ze elkaars pad, dan doet de stroper steevast een koelbloedige poging tot doodslag door op de agenten in te rijden. Ook politiehonden zijn tegenwoordig niet meer veilig. Het is herhaaldelijk voorgekomen dat zij gewoon zijn neergeschoten.

Niet alleen in het veld moeten de jachtopzichters en de veldpolitie voor hun leven vrezen. Ook privé kent de stroper geen grenzen. Is een stroper een gevoelige klap toegebracht door een vliegende brigade, dan schrikken sommigen er allerminst voor terug wraak te nemen. Werd er vroeger bijna uitsluitend gestroopt in sommige seizoenen (Kerst, Nieuwjaar), nu loopt het wild het hele jaar risico. Vooral in het voorjaar lopen hoogdrachtige reegeiten groot gevaar. Want onze stropers zijn namelijk bijzonder gebrand op de reeds volgroeide, maar nog ongeboren reekalveren. Die brengen zeker zo'n driehonderd gulden per stuk op. En dan staan ze te pronken in de hal van de een of andere "natuurlijkhebbber".....

(Arnh Crt., Telegraaf)

Duizenden Brandganzen richten op Schiermonnikoog grote schade aan op het grasland van de boeren. Zij ploegen het land om en vreten het kaal. Pogingen de vogels te verdrijven met een soort knalkanon liepen op niets uit. De Brandgans is in Nederland een beschermde vogel en er mag zodoende niet op worden gejaagd. Een gelegenheid waarbij een schadevergoeding van de overheid wel op zijn plaats zou zijn.....

(A.D.)

Samengesteld door
Leen van Duyn

(vervolg van blz. 39 OOSTENRIJK)

Dit zie je beter naarmate je hoger de berg opklimt. Ook de klokjes waren hier natuurlijk aanwezig zoals het grasklokje, het weideklokje en het ruige klokje. Van deze laatste soort valt nog te vermelden dat ook de witte vorm daar aanwezig was.

Andere planten die ik met mijn geringe botanische kennis kon determineren waren o.a. wilde marjolein, de engbloem, de monnikskap, ramischia en de blaas-silene.

Tenslotte nog het meer. Tijdens een roeitocht ontdekte ik drie Temmincks strandlopers die daar waarschijnlijk een rustpauze hielden op hun trektocht naar het zuiden. Ook een paar Slechtvalken lieten zich op klaarlichte dag boven het drukbezochte meer zien, evenals een Buizerd.

In het meer bevonden zich ook slangen, die zich vooral 's morgens en 's avonds wel bij de oever waagden.

Uit dit stukje blijkt wel dat zeker voor een plantenliefhebber Oostenrijk een zeer interessant land is.

Hein Verkade